

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että menettely, joka johti päätöksen (EU) 2020/1412 antamiseen, ei kokonaisuutena ollut liian pitkä, eikä oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta ollut siten loukattu. Suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen osalta unionin yleinen tuomioistuin piti komission vastavalituksessaan esittämää oikeudenkäyntiväitettä perusteltuna ja teki valittajan mukaan näin oikeudellisen virheen.

Valittaja katsoo lisäksi, että päätöksessä (EU) 2020/1412 ei olisi luottamuksensuojan periaatetta loukkaamatta ja perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa rikkomatta voitu määrätä riidanalaisiin toimenpiteisiin perustuvan tuen takaisinperinnästä Tirrenialta (selvitystilassa).

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei todennut komission loukanneen edellä mainittuja yleisiä periaatteita ja rikkoneen perusoikeuskirjan määräyksiä.

Neljännellä valitusperusteella valittaja moittii sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin sisällyttänyt erästä todistetta selvitysaineistoonsa.

Valittaja moittii sitä, ettei se voinut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla sisällyttää asian selvitysaineistoon toimenpiteistä SA.32014, SA.32015 ja SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), jotka Sardinian alue on toteuttanut Saremarille (C(2021) 6990 lopullinen) 30.9.2021 annettua komission päätöstä, jonka valittaja sai komissiolta pyydettyään ensin oikeutta saada tutustua asiakirjoihin.

Valittajan mielestä se, ettei tällaista myöhempää todistetta sisällytetty selvitysaineistoon, rasittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, kun otetaan huomioon Saremar-päätöksen merkitys, sekä sillä perusteella, että se annettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen vastaisesti eikä unionin kaikkia toimielimiä koskevaa perusteluvollisuutta noudatettu, että valittajan puolustautumisoikeuksien ilmeisen loukkaamisen vuoksi.

Valitus, jonka Tirrenia di navigazione SpA on tehnyt 29.7.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. Euroopan komissio, 18.5.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Tirrenia di navigazione SpA (edustajat: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo ja A. Moriconi, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- 1) kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 18.5.2022 asiassa T-601/20 antaman tuomion
- 2) toteaa 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1412 1 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä sen 2 artiklan kanssa, mitättömäksi
- 3) toissijaisesti 2 kohtaan nähden palauttaa asian jollekin muulle unionin yleisen tuomioistuimen jaostolle
- 4) velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA v. komissio, antaman tuomion, jossa hylättiin vaatimus kumota 2.3.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2020/1411 1 artiklan 3 kohta, luettuna yhdessä sen 2 artiklan kanssa, joissa komissio totesi, että "Adriaticalle tammikuun 1992 ja heinäkuun 1994 välisenä aikana reitin Brindisi–Korfu–Igumenitsa–Patras liikennöimiseksi myönnetty tuki, joka on saatettu voimaan sääntöjenvastaisesti ja vastoin SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohtaa, ei sovellu sisämarkkinoille".

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja vetoaa menettelyvirheeseen, joka liittyy sääntöjenvastaisina ja sisämarkkinoille soveltumattomina pidetyille tuille laskettavien korkojen takaisinperinnän vanhentumisaikaan.

Valittajan mielestä unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä muun muassa a) katsomalla, ettei 10 vuoden vanhentumisaika ollut kulunut loppuun ajalta 1.1.2007–26.3.2007 maksettavien korkojen takaisinsaantia koskevan konkreettisen vaatimuksen osalta, ja toteamalla, ettei kantaja voi vedota tällaisen virheen riitauttamatta jättämiseen, josta seurasi kontradiktorisuuden periaatteen ja siten puolustautumisoikeuksien ilmeinen loukkaaminen, koska se koskee asianomaista jäsenvaltiota.

Toisella valitusperusteellaan valittaja vetoaa tuen luokitteluun virheellisesti uudeksi tueksi, päätöksen, jolla tuki todetaan uudeksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, lainvastaisuuteen sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei osoittanut, millä tavalla komissio olisi 2.3.2020 antamallaan päätöksellä (EU) 2020/1411 korjannut sen päätöksessä 2004 (2005/163/EY) olleen virheen, joka riitautettiin yhdistetyissä asioissa T-265/04, T-292/04 ja T-504/04, joissa annettiin tuomio 4.3.2009.

Se katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen katsomalla, että komissio oli korjannut vuonna 2009 todetun perustelujen puutteellisuuden ja osoittanut päätöksessä (EU) 2020/1411, että Adriaticalle julkisen palvelun velvoitteita varten myönnetyt subventiot olivat uutta tukea.

Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että komissio oli perustellusti pitänyt Adriaticalle julkisen palvelun velvoitteita varten tammikuun 1992 ja heinäkuun 1994 välisenä aikana myönnettyjä subventioita reitin Brindisi–Korfu–Igumenitsa–Patras liikennöimiseksi sisämarkkinoille soveltumattomina.

Valittajan mielestä unionin yleisen tuomioistuimen olisi ehdottomasti pitänyt tutkia, oli komissio päätöksessä (EU) 2020/1411 a) määritellyt oikein markkinatilanteen, b) verrannut asianmukaisesti tukitoimenpiteen tarkoitusta ja kartellin tarkoitusta, c) selittänyt, miten (muuten soveltuvana pidettävän) tukitoimenpiteen ja kartelliin osallistumisen yhteisvaikutus oli vahvistanut tukitoimenpiteestä johtuvaa kilpailun vääristymistä ja d) perustellut syy-seuraussuhteen tästä seuranneiden yhteisösisäisen kaupan rajoitteiden osalta.

Lisäksi valittaja katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät ovat ristiriidassa yleisen suhteellisuusperiaatteen kanssa.

Kolmannella valitusperusteellaan valittaja vetoaa oikeusvarmuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen menettelyn keston osalta sekä luottamuksensuojan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin siinä todetaan, että 2.3.2020 annetun päätöksen (EU) 2020/1411 antamiseen johtanut menettely ei kokonaisuutena ollut liian pitkä, eikä oikeusvarmuuden periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta siten ollut loukattu.

Valittaja katsoo lisäksi, että päätöksessä (EU) 2020/1411 ei olisi luottamuksensuojan periaatetta loukkaamatta ja perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa rikkomatta voitu määrätä tuen takaisinperinnästä.

Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei todennut komission loukanneen edellä mainittuja yleisiä periaatteita ja rikkoneen perusoikeuskirjan määräyksiä.

Neljännellä valitusperusteella valittaja moittii sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin sisällyttänyt erästä todistetta selvitysaineistoonsa.

Valittaja moittii sitä, ettei se voinut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla sisällyttää asian selvitysaineistoon toimenpiteistä SA.32014, SA.32015 ja SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), jotka Sardinian alue on toteuttanut Saremarille, (C(2021) 6990 lopullinen) 30.9.2021 annettua komission päätöstä, jonka valittaja sai komissiolta pyydettyään ensin oikeutta saada tutustua asiakirjoihin.

Valittajan mielestä se, ettei tällaista myöhempää todistetta sisällytetty selvitysaineistoon, rasittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota, kun otetaan huomioon Saremar-päätöksen merkitys, sekä sillä perusteella, että tuomio annettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen vastaisesti eikä unionin kaikkia toimielimiä koskevaa perusteluvelvollisuutta noudatettu, että valittajan puolustautumisoikeuksien ilmeisen loukkaamisen vuoksi.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – IP v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Asia C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 26.10.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 8.4.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Espanja) – CZ v. Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Asia C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 26.10.2020.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 24.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – EUROBANK BULGARIA v. NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Asia C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 11.10.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 31.3.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesgericht Korneuburg – Itävalta) – Laudamotion GmbH v. TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Asia C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 471, 22.11.2021.